

Defensem l'Escola en català

Els sotasignats considerem que la proposició de modificació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística presentada pels grups parlamentaris d'Esquerra Republicana de Catalunya, Socialistes Units per Avançar, Junts per Catalunya i En Comú Podem no pot ser aprovada perquè constitueix un retrocés amenaçador per al futur de la llengua en un àmbit que és clau per a normalitzar-la.

La incorporació explícita de la vehicularitat del castellà en una llei catalana representaria un pas enrere que el català no es pot permetre en la situació de feblesa actual, accentuada entre la població més jove.

Aquesta renúncia, a banda de ser perillosa, seria estèril i gratuïta, i no serviria per donar resposta als requeriments judicials de la sentència del TSJC núm. 5201/2020, de 16 de desembre, que pretén imposar un mínim del 25% d'hores lectives en una de les dues llengües oficials. Ja sabem, com hem vist al País Valencià, que els tribunals, a partir de demandes d'organismes públics i privats que no s'han aturat, continuarien atacant l'escola en català amb qualsevol pretext.

El Govern no pot cedir a l'embat judicial que, sense cap criteri pedagògic, pretén tombar un model que afavoreix la cohesió social i que compta amb el suport de la immensa majoria de la societat. De fet, ja va cedir quan l'any 2020, en la negociació de la Llei Celaá amb el govern de Pedro Sánchez, no va exigir al govern espanyol la retirada del recurs que ha acabat originant aquesta sentència.

La llengua catalana, que en els territoris que la tenen com a pròpia és un instrument de comunicació, de cohesió social i d'identitat cultural, és també una aportació singular insubstituïble al patrimoni de la humanitat. Els llargs períodes de persecució política, legal i administrativa l'han col·locada en una situació de minorització en tots els àmbits i n'han accelerat el procés de substitució lingüística. Cal tenir en compte que fins fa només un segle el català era la llengua familiar i d'ús social de la immensa majoria de la població del domini lingüístic.

El català és llengua d'acollida per a gent de tots els orígens i és un patrimoni cultural a compartir. La generalització de la immersió lingüística per tal de garantir-ne el coneixement continua sent un requisit indispensable per a la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans i per a la plenitud de l'ús social del català en tots els àmbits públics.

Si comunitats lingüístiques amb centenars de milions de parlants fan servir el seu idioma en l'ensenyament de manera normal, és evident que també ho ha de fer la catalana perquè té com a pròpia una llengua mitjana que pateix una persecució activa i atàvica.

Apel·lem a la responsabilitat individual i a la consciència lingüística i democràtica de tots els integrants dels grups parlamentaris per RECLAMAR:

1. Que votin en contra de la proposició de modificació legislativa, una modificació que tindria uns efectes molt perjudicials per a la normalització de la llengua catalana.
2. Que reforcin i assegurin el català com a llengua del sistema educatiu, com també l'occità a l'Aran.
3. Que garanteixin la no discriminació dels alumnes en el seu accés al coneixement i a l'ús del català, sense limitacions de cap mena.
4. Que col·laborin amb les institucions dels altres territoris de llengua catalana per tal d'optimitzar recursos i aplegar esforços en una planificació lingüística coordinada que faci del català l'idioma públic comú i de cohesió de la societat.
5. Que fomentin el català a l'escola fent-lo útil, necessari i atractiu també fora dels centres educatius, per exemple, forçant millores significatives en la nova llei audiovisual i fent complir les lleis que protegeixen el català.

Plataforma per la Llengua 25 d'abril del 2022